

До Върховния административен съд
edocuments@sac.justice.bg , факс: 02 9404 294 (деловодство 5чл с-в, II колегия, тел. 02 9404 309)
адм. дело № 1588 от 2018г., Пето отделение
(адм. дело № 2395/2017г. на АССГ, 29 състав)

БЕЛЕЖКИ

от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – СОПА
чрез адв. Ивайло Кънев Иванов, член на АК Варна, служебен адрес гр. Варна, ул. „Дрин“ №1, вх.Е

Уважаеми Върховни съдии,

Настоящите бележки са са изпратени по факс и по електронната поща на адрес edocuments@sac.justice.bg, подписани с КЕП.

Моля при постановяване на съдебното решение да вземете предвид и следното

Казусът е ясен – оспорва се тази част от решение № 5689 от 11.10.2017г. по адм. дело № 2395 от 2017г. на АССГ, в която съдът е приел оспорването на мълчаливия отказ за неоснователно, въпреки ялната регламентация в специалния ЗДОИ относно недопустимостта на мълчаливите откази, като в това отношение има и утвърдена непротиворечива практика на ВАС.

Доводите на първоинстанционния съд се споделят от ответника, а видно от протокола от с.з. на 16.09.2019г. и от прокурор Георги Камбуров от Върховна административна прокуратура. Те обаче са приели неправилно, че частта от исканата информация, по която е налице мълчалив отказ, не е обществена и по тази причина органът не бил длъжен да се произнася. Оспорва се мълчалив отказ:

1. Относно стенограмата от 29.06.2014г. – в частта за **датата** на акта, **длъжността** и **двете имена** на лицето или лицата, определили съдържанието ѝ за правнозащитена професионална тайна.

2. Относно стенограмата от 14.07.2014г. – в частта за **длъжността** и **двете имена** на лицето или лицата, определили съдържанието ѝ за класифицирана информация.

Въпросът относно принципната недопустимост на мълчаливите откази по ЗДОИ е изяснен по делото в достатъчна степен и не се нуждае от допълнителен коментар. Освен това не се оспорва изричен, а безспорен мълчалив отказ. Но дори да допуснем, че информацията беше отказана изрично с аргумент, че не е обществена, то този аргумент пак щеше да е неоснователен по следните съображения.

Датата на определянето на стенограмата от 29.06.2014г. за правнозащитена професионална тайна не може да е по-секретна от обявената дата 28.07.2014г. на маркирането на стенограмата от 14.07.2014г. и определянето ѝ за класифицирана информация. Тази дата обаче е изключително важна за съставянето на собствено мнение на заявителя относно действията на администрацията на Президента, с оглед възможността такова определяне за правнозащитена професионална тайна и засекретяване въобще да не е извършвано, а да става въпрос за злоупотреба, за превишаване на права.

Длъжностите, както и евентуалните длъжностни характеристики на лицата, определили съдържанието на двете стенограми за тайна, също е обществена информация и няма никакво основание да не бъде предоставяна.

Имената на длъжностните лица биха могли да са защитени лични данни, но случаят не е такъв. Съгласно разпоредбата на чл.20 ал.1 т.1 от Наредбата за административното обслужване (приета на основание чл.5а ал.1 от Закона за администрацията), при изпълнение на служебните си задължения всеки служител в държавната администрация носи отличителен знак със снимка и данни за имената, длъжността, администрацията и звеното, към които принадлежи. Служителите в администрацията на Президента нямат основание да се различават в това отношение от служителите в държавната администрация.

Гр. Варна, 20.09.2019г.

С уважение: адв. Ивайло Иванов